

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4179

гр. София, 31.05.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в закрито заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

като разгледа дело номер **3311** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Д. К. и Г. Д. С., подадена чрез адв. А. срещу мълчалив отказ на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ по искане вх. № 110044/25.01.2013 г., с което е поискано от Председателя на УС на А. да разпорежи да бъдат изплатени сумите от 288315 лева представляващи обезщетение по отчужден с решение № 779/30.11.2007 г. на Министерски съвет недвижим имот собственост на жалбоподателите и законната лихва за забава върху сумата от 265 583 лева, представляваща разликата между определеното от съда обезщетение от 228315 лева и обезщетението, определено с решението на МС в размер на 22735 лева, считано от 05.11.2010 г. до окончателното изплащане на сумата.

С жалбата се иска да се осъди ответника да заплати на жалбоподателите исканите суми, алтернативно да се отмени мълчаливият отказ и да се изпрати преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Ответникът по жалбата с придружително писмо изпраща административната преписка и изразява становище за недопустимост на жалбата на основание чл. 159, т.1 и т. 6 от АПК.

След като се запозна с представените по делото доказателства настоящият състав намира, че жалбата е подадена в срока за оспорване на мълчалив отказ по чл. 149 ал. 2 от АПК, от страна, легитимирана да обжалва оспорения акт, но при липса на годен за оспорване акт. Във връзка с горното и предвид изложените по долу съображения настоящият състав намира, че жалбата е процесуално недопустима.

С искане вх. № 11-00-44/25.01.2013 г., жалбоподателите са поискали от Председателя на УС на А. да разпорежи да бъдат изплатени сумите от 288315 лева представляващи обезщетение по отчужден с решение № 779/30.11.2007 г. на Министерски съвет

недвижим имот собственост на жалбоподателите и законната лихва за забава върху сумата от 265 583 лева, представляваща разликата между определеното от съда обезщетение от 228315 лева и обезщетението, определено с решението на МС в размер на 22735 лева, считано от 05.11.2010 г. до окончателното изплащане на сумата. По това заявление отговор не е последвал от ответника, поради което жалбоподателката оспорва мълчалив отказ.

Непроизнасянето обаче по това заявление настоящият състав намира, че не представлява мълчалив отказ на УС на А..

С решение № 779/30.11.2007 г. на Министерски съвет е отчуждена площ от 10843 кв.м. от нива в м. „С. А.“, VI категория, в землището на [населено място], с обща площ от 14548 кв.м., собственост на жалбоподателите по Нотариален акт № 139/2004 г.

С решение № 15805/21.12.2009 г. по адм.д. № 112/2008 г. на ВАС, III отд., е изменен размера на дължимото парично обезщетение, определено с решение № 779/30.11.2007 г. на Министерски съвет за отчуждаване на имоти и части от имоти – частна собственост, за държавна нужда за изграждане на обект „Автомагистрала М.“ от км. 5+100 до км 117+000 на територията на областите Стара З. и Х., за отчуждена част с площ от 10843 кв.м. от имот № 331012 в землището на [населено място], Х. област, собственост на В. Д. К. и Г. Д. С. като увеличава определеното на тези лица парично обезщетение от 22732 лева на 288315 лева. Издаден е изпълнителен лист на 17.02.2010 г. въз основа на влязлото в сила съдебно решение.

В този случай за жалбоподателя възниква правната възможност за защита по друг ред, а именно в случай, че е налице влязло в сила съдебно решение за дължимото обезщетение, то този акт е изпълнително основание по чл. 268 от АПК. Отговорността за неизпълнение на влезлите в сила съдебни решения по административни дела е уредена в дял V "Изпълнение на административните актове и съдебните решения" от АПК. Реализацията ѝ предполага наличие на висящо изпълнително дело и изключва приложимостта на производството по чл. 145 и сл. АПК. Според чл. 267 АПК на изпълнение по реда на дял V подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в кодекса или в друг закон. Изпълнителни основания, наред с останалите посочени в чл. 268 АПК са и влезлите в сила решения, определения и разпореждания на административните съдилища. Съобразно чл. 276, ал. 1 и ал. 2 АПК, изпълнителното производство започва служебно по инициатива на органа, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, съответно - по инициатива на горестоящия орган, прокурора, омбудсмана или по писмена молба на заинтересован гражданин или организация, а орган по изпълнението срещу административен орган, според чл. 271, ал. 1, т. 2 АПК е съдебният изпълнител, в чийто съдебен район е местоизпълнението на задължението. Молбата с вх. №11-00-44/25.01.2013 г. по регистъра на Агенция "Пътна инфраструктура", по която жалбоподателите твърдят, че е налице мълчалив отказ, по съществото си представлява искане за започване на изпълнение по смисъла на чл. 276, ал. 2 АПК и техен надлежен адресат е органът по изпълнението по чл. 271, ал. 1, т. 2 АПК. Едва при наличие на образувано изпълнително производство, виновното неизпълнение на задължението на административния орган в установения в изпълнителното основание срок, може да бъде санкционирано по реда на чл. 290 АПК. Но лицето, в полза на което изпълнението следва да бъде осъществено не може в отделно производство, с жалба по чл. 145 и сл. АПК, да претендира отмяна на мълчалив отказ при неизпълнението на

влязло в сила съдебно решение постановено по административно дело (в този смисъл Определение № 3013 от 28.02.2011 г. на ВАС по адм. д. № 1489/2011 г., IV о.).

Отделно за жалбоподателите съществува възможността по чл. 39, ал.3 от ЗДС, ако в 6-месечен срок от влизане в сила на заповедта по чл. 34, ал. 2 или съответно на решението по чл. 34а, ал. 1, или на съдебното решение собственикът не бъде обезщетен, по негово искане административният съд по местонахождение на имота, съответно Върховният административен съд, отменя акта за отчуждаването.

По отношение на искането за присъждане на законната лихва върху присъденото обезщетение следва да се има предвид, че в съответствие с чл. 34, ал.7 от ЗДС, когато решението на Министерския съвет или заповедта на областния управител са обжалвани по отношение на размера на обезщетението и съдът е постановил по-висок размер, инвеститорът изплаща на правоимащия разликата заедно със законните лихви върху нея в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение (каквото е настоящия случай). Претенцията на жалбоподателя за лихви върху изплатените суми, чиято дължимост е уредена в чл. 34, ал. 7 от ЗДС, е гражданско правна и следва да се реализира по общия исков път пред общите граждански съдилища (в този смисъл решение № 6028/02.05.2011 г. на ВАС, III отд по адм.д. № 15994/2010 г.).

С оглед на изложеното дотук съдът намира, че е оспорен акт, който не представлява годен за оспорване акт, поради което и на основание чл. 159, т. 1 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на В. Д. К. и Г. Д. С., подадена чрез адв. А. срещу мълчалив отказ на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ по искане вх. № 110044/25.01.2013 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 3311/2013г. по описа на Административен съд София – град, II отделение, 36 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: